

som paa Grund af senere Tilflytning ikke have kunnet optages paa Hovedligningen, og saaledes at de i Loven indeholdte Bestemmelser om Hovedligningen ogsaa komme til Anvendelse paa Tillægsligningen, dog med de fornødne Forandringer i Henseende til de for Hovedligningen gjældende Tidbestemmelser. Tøvrigt er det anseet rettest i selve Loven at fastsætte bestemte Tidspunkter, til hvilke saavel Hovedligningen som Tillægsligningen bør være afsluttede og fremligge til Eftersyn, nemlig i 3 Uger henholdsvis fra 10de Mai og 1ste October, hvilket staaer i Forbindelse med den forandrede Maade, hvorpaa Ligningen nu ønskes bragt til de Skattepligtiges Kundskab.

Medens det nemlig i Lov af 19de Februar 1861 § 17 er bestemt, at den der nævnte Fortegnelse over Skatteyderne, som efterat Ligningen er tilendebragt, bliver at udarbejde, skal offentliggøres ved Trykken og udleveres mod en fastsat lav Betaling, er det i nærværende Lovforslags § 15 og § 16 bestemt, at Skatteligningerne efter forud skeet Bekjendtgørelse skulle fremlægges paa Raadhuset til almindeligt Eftersyn henholdsvis fra 10de til 31ste Mai og fra 1ste til 21de October. Allerede under den tidligere Forhandling om Lovens Revision var der af Communalbestyrelsen stillet Forslag om en saadan Forandring. Ministeriet troede imidlertid ikke da at kunne gaae ind paa en fuldstændig Afkaffelse af den trykte Fortegnelse over Skatteyderne, hvorimod man foreslog den indskrænket til at omfatte de Skatteydere, der enten ikke havde brugt Selvangivelse, eller hvis Selvangivelse var bleven forkastet.

Et Fleertal af Magistraten, fra hvilket det af Borgerrepræsentantskabet tiltraadte Forslag om Afkaffelsen af den ovennævnte trykte Fortegnelse er udgaaet, har til Støtte for dette Forslag anført, at det vistnok maa indrømmes, at Fortegnelsen har gjort Nytte, men ligesom det maa betvivles, om den har gjort den Nytte, som oprindeligt ved samme var tilstgjet, saaledes har den paa den anden Side gjort ligesaa meget og maaskee mere Skade. Vel har den bidraget til at faae vigtige Ansættelser rettede, men dette skyldes langfra Dplysninger fra andre Skatteydere, der kunde ansee sig brøstholdne ved den feilagtige Ansættelse; disse ere

tværtimod indkomne saa sparsomt og have været af en saa tvivlsom Natur, at Commissionen kun med stor Varsomhed har turdet tage Hensyn dertil. Men Skade formenes Fortegnelsen at have gjort derved, at den har fremkaldt mangen Selvangivelse, der udelukkende er begrundet paa Hensynet til hvad Nabo og Gjenboere ansatte til, og ikke til hvad den Paagjældende selv havde havt i Indtægt, og derved, at den har afholdt Mange fra at bruge Selvangivelse. Interessen for den trykte Fortegnelse er ogsaa, efter hvad Magistraten har oplyst, meget stærkt i Aftagende; medens der i 1862 solgtes 2,800 Exemplarer af et Dplag paa 3,000 Exemplarer, er der i 1867 kun solgt 771 Exemplarer af et Dplag paa 1,000 Exemplarer.

Ligesom Ministeriet har fundet nu at maatte tiltræde Communalbestyrelsens fornyede Forslag om, at den omhandlede trykte Fortegnelse over Skatteyderne ganske affkaffes, saaledes har man ligeledes maattet tiltræde den af Communalbestyrelsen foreslaaede nye Ordning, der svarer til hvad der finder Sted i Landets øvrige Communer, og hvad der tidligere fandt Sted i Kjøbenhavn med Hensyn til Fortegnelserne over Nærings- og Hjelpe skatten, dog at man maa ansee det rettest, at Skatteligningerne fremligge til Eftersyn i et lovbestemt Tidrum, og det i 3 Uger, istedetfor som af Communalbestyrelsen foreslaaet ifkun i 14 Dage, hvorved Udgangen til at blive bekjendt med sammes Indhold i det paagjældende Tidrum vil være omtrent ligesaa fri som under den hidtilværende Ordning.

Naar det af Borgerrepræsentantskabet er foreslaaet (jvfr. det medfølgende Bilag § 16), at der i Loven optages en Bestemmelse om, at hvad Indkomsskatten det foregaaende Aar har indbragt mere end der til dettes Behov har været fornødent, skal overføres som en Deel af Skatten for det Aar, for hvilket den skal fastsættes, har Ministeriet ligesaa lidt som Magistraten kunnet tiltræde dette Forslag. Man maa nemlig med Magistraten være enig i, at en saadan Bestemmelse ikke er paa sin Plads i en Skattelov, der kun fastsætter Maaden, hvorpaa, og Reglerne hvorefter Skatten skal ligned, men ikke fastsætter enten Skattens Størrelse eller anordner, hvoreledes det ved den